

Hôm nay là sinh nhật thọ 65 của ông Vũ Bình. Nhớ thời trẻ, mỗi ngày ông thức giấc sớm, làm việc sinh cá nhân, buổi tối tập thể dục buổi sáng. Ông thường đi bộ quanh khu phố gần nơi mình sống trong khu gia đình, ra đường ngắm nhìn rồi trở về nhà. Nghỉ ngơi một chút, ông tiếp tục tập Dục Thân Tâm Kinh gần nửa giờ. Đến giờ thì tập thêm những động tác nhẹ nhàng cho giãn gân cốt, máu trong cơ thể lưu thông đều hòa. Ông vào phòng tắm ngâm mình trong bồn nước ấm khoảng nửa giờ, vừa nghe nhạc, hoặc suy nghĩ những tình huống cho những bài viết đang dang dở hàng ngày.

Ra khỏi bồn tắm, ông thay quần áo sạch là đã 9 giờ, thì giờ thường ông đi ngủ mỗi buổi tối ngày để tiếp tục những công việc khác. Trong lúc chờ đợi, chải tóc, nhìn vào gương, ông Bình tự mãn cho vóc dáng vẫn còn đậm đà nét trẻ trung, đẹp đẽ của mình. Nhìn ông, ai cũng ngỡ ông chưa vào khoảng năm mươi. Tóc đen, da dẻ hồng hào, khuôn mặt đầy đặn, vóc người cân đối, đi đường vẫn còn khoan thai vững vàng như thời trai trẻ. Nhớ ngày xưa, ông càng thích ngắm nhìn ông trẻ con gương mặt lâu năm với ý chí cố gắng gì cũng cố gắng mãi như thời trẻ trong tuổi già, được sống vui vẻ bên con cháu. Ông còn có thể làm những công việc nặng nhọc, khuôn vác... Tuy tuổi đã sáu lăm, nhưng ông chưa bao giờ nghĩ những chuyện nan y của tuổi già mà đã sống những ngày cùng lứa tuổi để mà vui. Khi đã có tuổi hiểu trí, ông mua tiếp tục công việc tại công ty thêm nữa năm nữa cho đến khi nào mình già chẵn chân hãy thôi, chưa ăn gì không thì buồn chán. Những các con ông không buồn lòng. Chúng nó nhìn những việc ông phải làm sau khi hoàn tất hết sự hiểu trí. Chúng thường bảo suốt cuộc đời ông đã quá nhiều gian khổ trong trách nhiệm vừa làm cha, vừa làm mẹ. Vì thế Nam qua Mỹ để có được ngày hôm nay trong cuộc sống an lạc nghĩ ngơi trên giường thì không lý gì phải cố gắng thêm nữa khi tuổi đã xế chiều. Ông nghe cũng có lý tưởng sống yêu thương của các con, nên ông phải làm vừa lòng chúng.

Sau những sinh hoạt thường ngày buổi sáng cho sạch khỏe, ông đi mua sắm ly cà phê sữa nóng và thức ăn nhẹ thường để thay đổi. Cà phê ông pha đậm hơn, mỗi ngày chỉ uống một ly. Ông không uống trà, thích nước lọc trong chai. Tối qua Mỹ, ông quyết bỏ thuốc lá nên cũng tiếp tục kiên trì sống không như để chi dùng vào việc khác ích lợi hơn.

Hôm nào có những công việc cần của công việc thì đi mua những gì là ông sẵn sàng quên thân, năng lực hoàn thành công việc. Vì ông ý thức rằng đó là trách nhiệm của con người đã bắt buộc phải ra đi lánh nạn công sự nên đức tài gian ác. Đến giờ thì cũng đã thấy rõ nét thái độ chính trực của người dân mất nước trong công việc thì nên đang sống lưu lạc xứ người. Ông chưa bao giờ phàn nàn, than vãn trước những công việc khó khăn do tập thể giao phó cho những sinh hoạt văn hóa nghệ thuật thì đi mua những gì. Đến đây nhớ năm 20 năm, ông chưa hề trở về Việt Nam, và ông chỉ mong ngày quê hương không còn bóng dáng những công nhân công việc là ông trở về quê hương duy nhất và được chết trên quê Mỹ. Ông thường gì thích và khuyên can những người quen thân để bao giờ đi đâu là về Việt Nam bắt đầu hình thức nào, vì nhớ thời người

Viết tôi nhớ những hình ảnh vô tình tiếp tay nuôi dưỡng công việc viết công tác tôi. Ông không đợi như người đi u kiển kiên quyết công nhân làm công nhân tôi viết tôi nhớ những hình ảnh hôm nay là hình lòng giúp đỡ, những hình viết cho tôi, tôi nhận được cho tôi anh em thanh niên công nhân VNCH và cô nhi quố gia hiện đang sống khổ nạn cùng công nhân cách mạng trước công nhân viết công tác tôi quê nhà. Riêng cá nhân ông không tán thành những quyền, đóng góp tôi nhận được, viết cho các hình thức thi đua, hình thức...gì đó...đang mọc lên đầy dẫy khắp nơi trên thế giới. Những thành phần già yếu, bệnh tật, đau, què, cùi, hình thức nguy hiểm...gì đó trong những công việc thì hãy để cho công nhân viết công tác lo, hãy cứ gọi phải chui đầu vào lo giùm cho chúng, để chúng như tay hà hiếp, viết vết, tham nhũng, bóc lột, bán đất, bán biển, bán đất cho người bang và còn đang tiếp tay hỗ trợ hình thức mình cho lũ Hán Tàu phản động Bắc sông áp đất đất nước Việt Nam để cách đô hộ lên thì ba công nhân chúng.

Còn hôm nào không bận gì là suốt ngày ông ngồi trước computer để đọc và viết. Đọc và viết là những đam mê để mà quên đi những việc ông qua từng năm tháng không phút nào nghỉ. Hôm đêm sau giờ công việc là ông ngồi mài trước computer cho đến 1 giờ sáng mới lên giường ngủ và say những giờ ngủ cho đến 6 giờ sáng hôm sau.

Ông luôn ví chiếc máy computer là người bạn ruột thân yêu của mình từng ngày, từng đêm đang thanh niên trước bên ông. Chính chiếc máy computer đã đem đến cho ông mọi ngày bao nhiêu những điều mới mẻ để không bị những người trên quốc gia công nhân, và những cảm giác thích thú để mà, ý viết khi những bài viết của ông được đăng tải trên nhiều website cũng như các tờ báo giấy. Chiếc máy computer đã giúp ông tăng thêm sức sống dồi dào, tươi mát, thoải mái, xua tan những buồn đau để mà mình trong ngôi nhà, cũng như bao phiến muộn, những nỗi lo lắng vô cớ do tác động ngoại cảnh trong đời sống công nhân. Do đó, ông cảm thấy luôn trung yêu đời, yêu tha nhân, yêu tiếp tục những hình ảnh, yêu gia đình, yêu công chính mình, công nhân công việc ông đam mê hàng ngày.

Ông thanh niên từng kiêu dũng dành để công nhân để in sách. Cũng đã có đến năm tác phẩm đã được in. In ra để quên đi những buồn, những người quen thân, sống xa hoa để tiếp cho các đoàn thể, hình đoàn khi họ muộn gây quỹ thực hiện một công tác ý nghĩa nào đó. Ông không có tham vọng in sách để làm thanh niên mới kiêu dũng vì nghĩ rằng công việc đó khó có thể đạt thành tựu và cá nhân ông cũng như đời sống tiếp tục sách báo hiện nay thì hình ảnh. Ông quan niệm rằng sách của ông chỉ là những tiếp giấy chuyên nghiệp ông suy nghĩ, những tiếp trong đời sống mà ông đã trải qua để ghi lên giấy để những người đọc. Hay, để, chê, khen, thích hoặc không thích, giờ để họ viết đi là do người để quy định. Ông công nhân bao giờ cảm thấy buồn, vui hoặc lo lắng cho sự quyết định phần của quy định sách mà ông tiếp tục những người.

Bận bề của ông thì nhiều vì ông đã công nhân tiếp thành phần này cũng quên hai mươi năm kể từ ngày đến Mỹ theo di dân HO để tiếp đầu tiên. Thanh niên ông và bận bề công nhân nhau trong những buổi họp mặt, hình ảnh, để, họ công nhân trong những hình ảnh tiếp làm công việc chung cho công nhân để và đôi lúc trong những tình huống quán cà phê, tiếp ăn, họ công nhân công nhân. Nói chuyện, trao đổi

về tình hình này kia, về quê hàng Viêt Nam, hàng sinh hoạt công đồng, về văn học nghệ thuật, về gia đình con cái, đời sống... là ông Bình say sưa, thích thú trao đổi cùng hàng hàng và bạn đời. Nhờ câu chuyện xoay quanh ăn chơi như uống say sưa bí tử, rủ nhau học công tác cáo hàng sòng bài, đánh mung cá gian bực lộn, đi đi m, hút sách, chuyện đàn bà con gái, chuyện mèo chuột lảng nhãng...nhất là chuyện các ông già tu học trong công đồng hàng Viêt t n n hôm nay th hàng thích về Viêt Nam của các gái tử mang qua M hú hí, học vung tử n ra hàng hàng th của l ... kiêu như trâu già thích gặm cỏ non là ông Bình tìm cách lãng xa, âm thầm rút lui. Nói đúng ra, ông Bình cũng chỉ là một phạm nhân tử tử chỉ đâu phải thần thánh gì. Hàng ông sống luôn tử chỉ b n thân, r t k hàng gì mà ông không thích. Không thích, nên ông tránh xa. Mình không thích thì mình mua hàng khác đời th của hi n. Ngày xa, còn trong quân đời lê gót giày trên b n vùng chiến thuật đánh gi c tử b i m t s hàng m t ch t v i gi c của, ông Bình cũng là một tay ch c tr i khu y n c v t đ t hàng. Hàng khi tử tù vi t của, về quay hàng b đi lý hàng khác, và khi đ c th v t nhà tù vi t của t ngày còn trong n c, đ n khi qua M trong cuộc s hàng tr m luân gian khổ tri n miên nuôi thân, nuôi con đã tôi luyện ông m t xác đ nh l a ch n đúng m c trong cung cách s hàng đúng nghĩa cho mình, cho m i hàng và nh t là cho con cháu. Cũng có vài k ác ý chê bai, nói x u ông Bình thích l p đ , kiêu ng o, làm cao, thích mang b m t đ o đ c gi đ l o đ i. M c ! ai nói gì thì nói, ông gác ngoài tai.

T bao năm nay ba đời con ông đã n đ nh cuộc s hàng, đã l p gia đình, ra riêng g n ông trong thành phố này, ông chỉ còn s hàng m t mình trong ngôi nhà hàng thanh thanh, hàng ông đã c m th y thích nghi theo ý thích của mình. Ông không còn phải lo hàng tử n b c v t ch t. Chỉ của s tử n h u trí nh nhol hàng tháng và s tr giúp thêm của các con luân phiên nhau là đ cho cuộc s hàng của ông. Ông không phải lo chuyện b p núc. Hàng ngày có hàng tử mang đ n nhà cho ông hai b a ăn đ t n u hàng tháng t m t tử m ăn g n nhà. Quần áo có máy giặt máy s y. Cây c xung quanh nhà có hàng tử chăm sóc đ nh k . Đau b nh, có chuyện b t tr c, c nh c đ n tho i lên, các con có m t đ y đ . Đời s hàng của ông gói tr n trong m t th gi i riêng theo n i đam mê cá nhân l p đ y 24 gi m i ngày. Sau bao tháng tr m m t m i của s hàng, vào cuối đời, ông Bình chỉ c mong hàng th .

Trong ngôi nhà thanh v hàng th hàng xuyên của ông Bình, hàng năm chỉ có đ c vài ngày vui r n rã tử hàng của i, tử hàng nói vào các ngày t t truy n th hàng, hàng hàng gi , k ni m sinh nh t...là trai, gái, dâu, r , cháu n i, cháu ngo i m i quy t v , mua s m, s p x p, bày bi n, n u n hàng, cúng kính, ăn u hàng chung vui th a thê trong tình th hàng yêu đoàn k t gia t c. Hàng lúc y, ông Bình của m th y th t vô cùng hàng nh phúc cho riêng cá nhân ông bên của nh con cháu.

Ngày hôm qua, các con đã gi i đ n tho i nh c nh ông về ngày sinh nh t của ông và chúng s t p h p tử nhà vào sáng nay sau khi ghé các ch mua s m các th . Chúng hàng sinh nh t này s t ch c l n, có đi du ngo n bên ngoài, có quà hàng của các con chúc m hàng cha luôn hàng m nh s hàng lâu trăm tử bên của nh con cháu.

Sau khi đi m tắm, ăn sáng, ông Bình ăn m c t m t t, coi l i nhà c a ngăn n p, trong lòng háo h c ni m vui ch con cháu. Đ n 12 gi tr a v ch ng Vũ An, con trai c a ông và đ a cháu N i duy nh t Vũ Tâm đ n s m h n. Vũ An đã t t nghi p bác sĩ chuyên tim, v nó là chuyên viên tài chánh ngân hàng. Ông r t hài lòng và hãnh đ n đ a con trai đ c nh t c a ông. Cha con, ông cháu vui m ng m i l n g p m t khi chúng nó đ n ho c khi ông ghé qua nhà chúng nó, tuy r ng h ng ngày v n có đ n tho i thăm h i gi a cha con. Ông Bình xà đ n ôm c ng th ng cháu N i vào lòng n ng n u, xi t ch t trong vòng tay khi n th ng bé 2 tu i mu n ng p th khóc ré lên. Ông vu t ve, d dành d u ng t cháu. Ông nhìn th ng bé lòng tràn trề tình yêu th ng và c m nh n th c t dòng máu truy n t l u tôn c a gia đình đang có th c s trong vòng tay ông.

Ch ng n a gi sau, hai gia đình c a hai cô con gái đ n cùng lúc. Hai cô con gái Th c Nhi và Th c Hân đ c sinh đôi, gi ng nhau nh hai gi t n c, ph i nhìn th t k , b ng không có th s l m l n gi a hai ng i. H n n a, Th c Nhi và Th c Hân gi ng m nh đúc khuôn, gi ng c s c nét, khuôn m t và tính tình. Nh ng l n ông Bình đ i đ n v i hai cô con gái yêu c a mình là ông nh nhìn th y rõ ràng vóc dáng bà v c a ông tr c đây.

Năm 1990, gia đình ông đi đ nh c t i Hoa K , thì Th c Nhi và Th c Hân v a tròn 18 tu i, đã t t nghi p trung h c ph thông. Do đó, khi v a đ n M b ng m i cách, dù gian lao thi u th n, chân t chân ráo trên x ng i, kh n đ n trăm b nh ng ông Bình quy t tâm cho các con vào đ i h c. Gi thì Th c Nhi là cô giáo đang d y h c t i đ i h c UCF, và Th c Hân đang là lu t s c a T H p lu t s ESQA c a ti u bang. Hai con r là k s đ n t . Đi u vui m ng h n n a là m i cô con gái c ng c a ông đ u cho ông hai đ a cháu ngo i cùng l a tu i. Nhìn con cháu, ông b i h i nh l i n i lo toan m t m i khi ph i lo hai đám c i cho hai cô con gái trong cùng m t năm trong lúc cu c s ng c a ông lúc y ch ng đ đã gì. Xui gia đ u c các ti u bang xa. Nh ng th ng cha, các con ông đ t khoát không r i xa ông. Đ a nào cũng quy t đ nh t o d ng c ng i gia th t t i thành ph này đ ông không ph i cô đ n trong tu i già.

G p nhau là cha con, ông cháu r n r p c i nói, h i han tíu tí không phút nào ng i. Ông th a mãn an v trong h nh phúc tràn đ y c a gia đình.

Ông Bình ng i ch m ch trên sofa gi a phòng khách mãi mê vui đùa v i các cháu. Cháu n i, cháu ngo i tíu tít vây quanh ông. Đ a bá c , đ a bá vai, đ a ng i vào lòng ông...c i đùa, tranh giành đ đ c ông t ng t u, vu t ve b ng nh ng câu nói r t ngậy th , ng ng ngh u d th ng. Ông ch d y t ng đ a g i nhau theo ngôi th , t o cho chúng ý th c s kh i tôn ti dòng h . Ông t p tành t ng đ a cháu nói th t đúng gi ng ti ng Vi t. Ông đ n dò các cháu ph i nói ti ng Vi t i nhà, c m không đ c nói ti ng Anh.

Trong lúc ấy thì con trai, con rể sắp xếp bàn ghế, treo đèn, kết hoa đầy màu sắc trong phòng khách chuồn buồm tíu tít sinh nhật gia đình. Con gái, con dâu bận bịu chăm sóc thức ăn, chiêm xào, nấu nướng thêm nhiều món khác phòng bên cạnh.

Ông Bình không làm gì cả và cũng chẳng ý kiến, góp ý gì cho bà mẹ tíu tít sinh nhật hôm nay cả ông. Mọi việc ông để cho các con tính liệu quy định. Ông chỉ vui đùa với cháu. Thấy thoải mái ông bắt đầu nói chuyện cháu Nhi đi loanh quanh các phòng, ngắm nghía mọi thứ nhìn các con đang lăng xăng công việc, họ cười trả lời mọi thứ vài câu hỏi của chúng. Lòng ông trào dâng niềm tự hào hạnh phúc có được các con người gia đình như bé này đã phải do tất cả kết quả mọi thứ mới mài gian khổ đầy đủ đầy đủ cay đắng rồi mới có được giờ phút này. Ông không còn phải đưa đòi, mong mỏi, tìm kiếm gì nữa. Hạnh phúc không tự nhiên mà có, phải phải nỗ lực của công sức và niềm tin gì mình đang có trong khả năng.

Đến quá trưa, mọi việc sắp xếp đã hoàn tất. Bàn tiệc sinh nhật đặt giữa phòng khách xếp đầy hoa quả, bánh trái, rượu thịt. Khung cảnh phòng khách bừng sáng rực rỡ đèn hoa mùng.

Ông Bình đứng ở cửa con gái lớn, Thấy Nhi mỉm cười vào ghế ngồi ở bàn ngay cạnh bình hoa hồng đỏ thắm và chiếc bánh sinh nhật lớn đầy màu sắc. Trai, gái, dâu rể, cháu nội, cháu ngoại đứng bên cạnh, trông rất vui vẻ ông Bình. Thấy Nhi kính cẩn thưa :

- Kính thưa Ba, hôm nay chúng con tất cả mừng kỷ niệm sinh nhật thọ 65 của Ba. Tất cả chúng em, con cháu chúng con sum họp trong ngôi nhà này và trông rất vui vẻ Ba, con xin chúc mừng sinh nhật tràn ngập niềm vui, tràn đầy yêu thương của chúng con. Chúng con kính chúc Ba luôn luôn dồi dào sức khỏe, vui vẻ yêu đời, sống lâu trăm tuổi bên cạnh con cháu. Nhân dịp này chúng con muốn nói lời cảm ơn công ơn sinh thành dưỡng dục của Ba và mẹ thiên chức người cha, và mẹ thiên chức người mẹ mà Ba đã chăm sóc mình phải nuôi dưỡng dạy dỗ chúng con nên người để có được ngày hôm nay. Người xưa đã nói, “công cha như núi thái sơn, nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra”, và súc tích hơn như ông bà thường nói, “nhờ công ơn sinh thành dưỡng dục không đông đầy tình mẹ, mây trời lồng lộng không phủ kín công cha”. Trên thế gian này có gì mệnh mệnh bao la sánh bằng mây trời, nhờ công ơn sinh thành dưỡng dục, công cha còn vô tận vô biên hơn mây trời, nhờ công ơn sinh thành dưỡng dục. Sự thật của đời Ba đã quên bản thân mình, quên tuổi thanh xuân, hy sinh hạnh phúc cá nhân, Ba dành hết công sức cho con cháu. Chúng con thật cảm ơn phúc đức của Trời ban cho chúng con phải có cha mẹ như thế này. “Mẹ con như lá mà non m”, nhưng gia đình mình, Ba đã hy sinh bản thân mình để các con có cuộc sống đầy đủ và tinh thần thoải mái bao gia đình có đầy đủ cha mẹ, để chúng con đã không phải sống trong cảnh ló lác mà niềm ngoài đời ngoài đời.

Chị Còn Là Kì Niệm

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng

Chúa Nhật, 07 Tháng 6 Năm 2009 12:24

Ba là thán táng muôn vàn kính yêu của chúng con. Mẹ tán náa, con đi đi ná các em con, các cháu kính chúc Ba tráng thá vĩnh cửu, sức khỏe tràn đầy bên cạnh con cháu của Ba. Xin Ba nhớ ná chúng con lòng chân thành biết ơn sâu sắc.

Thức Nhi và dát lái, các con đang thanh :

- Kính chúc Ba tráng thá khang an, sức khỏe dồi dào đời đời sống mãi bên cạnh con cháu.

Qua lái chúc mừng của Thức Nhi và con cháu, ông Bình xúc động như mưa nái lá. Ông ngác nhìn con cháu, nhìn khoảnh khắc gian truác mắt qua ánh mắt đám lá đang mở dần. Vì quá xúc động ông ngái láng yên chưa thể nói được gì. Hồi lâu, ông cố gắng chá nói :

- Ba....cảm ơn các con.

Đán lát Vũ An, con trai ông tiếp lái :

- Kính thưa Ba, như ngái chúc mừng sinh nhật Ba thì chị Thức Nhi của con đã nói đầy đủ rồi. Hôm nay kỉ niệm mừng sinh nhật của Ba, ba gia đình chị em con kính tặng Ba món quà, đó là chiếc xe mới để Ba có phương tiện đi lái được thoải mái hơn. Ba đã lán tuổi, Ba lái chiếc xe cũ hiện nay chúng con không an tâm chút nào. Chúng con xin Ba vui lòng nhận món quà của ba chị em con mừng sinh nhật Ba nhé Ba.

Đát lái, Vũ An trao cho ông Bình một phong bì lán trong đựng giấy tờ xe, chìa khóa xe và nói tiếp :

- Chiếc xe mới mừng sinh nhật Ba đang để ở trong nhà. Còn chiếc xe cũ của Ba, con xin Ba đừng ngại mai con đem ra dealer. Chúng con mời Ba ra coi xe và hy vọng Ba vui ạ ý.

Chị Còn Là Kì Niệm

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng

Chúa Nhật, 07 Tháng 6 Năm 2009 12:24

Một lần nữa, ông Bình lại xúc động trước cảm lòng hiểu thấu của các con. Ông cũng ngỡ ngỡ như mấy năm ông sẽ có được những món quà tặng nhỏ như của các con, nào ngày này lại là một chiếc xe hơi đắt tiền. Công việc mua bán xe của các con đã hoàn tất thật kín đáo, ông nào hay biết và ông cũng chẳng nghĩ đến chiếc xe mới BMW màu xanh nhạt đang đứng trước cửa nhà khi các con đến. Nhưng ông Bình vẫn nói :

- Các con bày vẽ tiền kém trong thời buổi kinh tế đang suy thoái toàn cầu. Chiếc xe Ba đang sẽ đắt hơn còn đắt hơn nữa. Ba đâu có đi đâu xa.

Lũ trẻ không chú ý đến câu nói thoái thác của cha, chúng giật ông Bình ra sân coi và nhìn xe. Ông Bình không ngờ được đàn con như vậy. Ông rất vui và vừa nghĩ về chiếc xe mới mà các con tặng ông. Từ lâu ông thèm muốn có được chiếc xe mới như thế này để đi lại cho an toàn không phải bận tâm gì nữa.

Được dịp, cả năm đưa cháu nội ngoại nhào lên xe vờ vĩnh đòi ông chở đi chơi trên chiếc xe mới. Vì rất yêu thương cháu, nên ông vui vẻ nhường vào tay lái cho chúng đi một vòng trong khu gia đình, để ông thấy cũng đỡ đi thôi.

Sau khi cắt bánh sinh nhật, chụp hình, quay phim lưu niệm, thì đã quá trưa, nên ai ai cũng cảm thấy đã đói và bữa tiệc gia đình bắt đầu. Mọi người ăn uống, trò chuyện rất vui, để ông thấy bàn tiệc cuộc đi du ngoạn Disney World chỉ là nay.

Đột nhiên đến nỗi reo. Ông Bình với tay cảm nghe :

- Alô..! Alô..! Xin hỏi ai đây ?

Ông Bình nghe rõ tiếng đàn bà đứng đây bên kia :

- Alô ! có phải nhà ông Vũ Bình đây không ?

Chị Còn Là Kì Niệm

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng
Chúa Nhật, 07 Tháng 6 Năm 2009 12:24

- Vâng ! chính tôi là Vũ Bình. Xin hỏi ai đứng đây, xin cho biết quý danh.

Giống nói người người lên xúc động nghẹn ngào :

- Anh...Bình...! Em....! Em đây ! Anh không còn...nhìn ra tiếng của em hỏi anh Bình ?.

- Hỏi...? Bà...là ai ? Xin hỏi !...Bà có thể cho biết quý danh.

Giống người đàn bà trở nên nghẹn ngào :

- Em ! em là...Uyên Thy... đây anh. Em là mẹ của Thành Nhi, Thành Hân và Vũ An mà anh. Anh đã không còn nhìn ra em...sao anh ?

Lúc này thì ông Bình đã nhìn ra tiếng của bà và ông bên kia đứng đây trong lúc các con ông thì bàn ăn cũng đang im lặng và chú ý đến cuộc đối đáp của hai người qua điện thoại. Ông Bình bấm nút speaker trên máy nghe có ý để các con ông cùng nghe. Ông vẫn còn đang trong giây phút ngỡ ngàng thì đứng đây bên kia tiếp tục :

- Anh Bình ! Em là Uyên Thy đây mà. Anh khỏe không ? Các con khỏe không anh ? Em nhớ, hôm nay là sinh nhật của anh. Anh Bình ơi ! Em vô cùng có lỗi với anh.

- À ! thì ra..!chính ra bà...là....bà là....em là...Uyên Thy. Trông ! đâu người...là... Uyên Thy ! Em đang ở đâu, sao em biết anh mà gọi ?

- Em đang ở Cali anh . Em biết anh số vô cùng ngạc nhiên khi biết em gọi điện thoại cho anh. Em sợ không anh nghe. Đứng ở trên thì thật bất ngờ là em xin anh và các con tha thứ những lỗi lầm sai trái của em. Hơn ba mươi năm rồi, chúng ta xa nhau, tất cả do lỗi lầm của người em gây nên trong hoàn cảnh khó khăn cùng ngày đó. Em vô cùng hối hận anh ! Lòng chỉ mong

Chị Còn Là Kì Niệm

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng
Chúa Nhật, 07 Tháng 6 Năm 2009 12:24

gặp chị anh và các con để em cầu xin được khoan dung tha thứ cho em. Anh Bình ! em có lỗi. Mong anh tha thứ. Mong các con tha thứ.

Có tiếng khóc đang từng tiếng khóc râm râm bên kia đầu dây. Ông Bình chợt bất ngờ chị ra sao, trong lúc các con ông nhao nhao lên hỏi :

- Bà nào vậy Ba ?

- Mẹ ạ chúng con hỏi không Ba ?

- Mẹ ! Mẹ ! con muốn nói chuyện với Mẹ con được không Ba ?

Ông Bình phác tay ra đầu các con nên im lặng và chợt được phép nói đi đầu gì trong lúc này. Ông Bình nói vào tiếng nghe :

- Uyên Thy à, chuyện gì còn có đó. Đi đầu chị chị nói anh và các con không trách gì em đâu, cũng như trong cuộc sống đã theo thời gian dài đi qua, không ai còn để tâm như cũ nữa. Đã ba mươi năm rồi, thời gian có dài thật đấy, nên mọi sự đã được thay đổi, đã trôi qua và khác xa ngày trước. Do đó sự giận hờn giữa gia đình đi với em có lẽ không còn nữa. Anh chị muốn biết do đâu em biết anh mà gọi điện thoại. Hoàn cảnh hiện tại của em ra sao ?

Tiếng nói của Uyên Thy nghe hiểu như sau :

- Cám ơn anh. Cám ơn các con. Nhớ ngày đầu anh hỏi em hy vọng sự gặp mặt anh và các con để em thú tội và nói rõ chi tiết. Khi em vẫn nhớ rõ ngày giữa cuộc sống phồn vinh Bắc cộng sản chiếm miền Nam tháng 4/1975, anh đi học tập công tác và em không còn được chờ đợi mặt cho tiếp xúc đầy đủ. Anh vào tù thì nhà của bố tịch thu, em lâm cảnh đói nghèo cùng cực. Hai năm sau đó em đành bắt đầu cuộc sống ăn như chuột đói và bị bắt, nên em phải đưa con vào chung với ba má. Trong tù lúc bấy giờ, có lẽ anh cũng đã hiểu phần nào cảnh tượng thiêu, đói nghèo của gia đình mình. Nghĩ thay cho sự phận em lúc đó đã bỏ tên bí thư tỉnh nhậy bám riết em

và đôi đôi em bắt gặp trên tài xế taxi, em đã sa ngã vào tay họ. Sau đó, họ thuyết phục em về làm việc tại Saigon và họ bắt em phải theo họ. Em đã có với họ một đứa con trai. Vài năm sau, họ can thiệp tham nhũng và giết người, nên họ dặn em và đứa con trai đi trốn bằng cách vượt biên. Giấu biệt Đông tầu vượt biên bằng hai chiếc cặp. Trong lúc đó, em cũng như những người đàn bà khác bắt gặp họ trên đường, họ nóng lòng nhẩy vào can thiệp nên họ đã bắt họ đi tìm cách vượt biên. Khi đến đó họ có mang theo một chiếc nhẫn vàng giấu trong cặp anh lúc còn trong quân đội nên vài tháng sau, em trình báo và tìm được chiếc nhẫn đó. M...

Tiếng nói của Uyên Thy nghe nghe như đang quá xúc động, nên nghe có tiếng khóc rưng rức. Ông Bình nhìn em và ông cảm thấy đang đau nhói cổ lồng. Nhìn các con đứa nào cũng là đứa quên ăn uống. Các con rất buồn nói chuyện với mẹ mà chúng vẫn như ra, nhưng ông Bình cho phép. Chúng nghe im re, nét mặt ngu ngơ, nghe ngáo theo dõi nghe những gì mà Uyên Thy đang nói qua điện thoại.

Uyên Thy nói tiếp :

- Từ đó đến nay, em luôn dò hỏi về anh...anh Bình ơi ! Vì em biết rằng thà nào anh và các con cũng đến như cũ ở Hoa Kỳ. Em hết sức ân hận và tự trách những gì đến mà em đã vấp phải như là em đã không chăm sóc ba đứa con còn như vậy trong lúc anh ở trong tù. Trong bao nhiêu năm trôi qua trên xuyến, em phải đi làm việc để nuôi thân và nuôi thành con trai của em để hy vọng một ngày nào đó, em gặp lại anh và các con. Nhưng rồi, em cũng đã tìm được nhà của tại Cali. Em đang kinh doanh một nhà hàng ăn tại đây với thành con trai của em. Nó đã 28 tuổi rồi, nhưng chưa lập gia đình. Đi làm việc và tìm kiếm và vàng cho hai mẹ con em, nhưng tình thân em lúc nào cũng mất mát và lòng tâm em luôn bắt rứt bất quá khi tìm lại luôn dày vò em. Nội đau đớn tình thân của em chưa xóa được khi nào em gặp được anh và các con với lại thú vị của em và số khoan dung tha thứ của anh và các con. Anh Bình ơi ! anh tha thứ cho em nhé anh !

Uyên Thy dứt lời, ông Bình nhìn còn nghe tiếng khóc rưng rức của người vợ cũ. Ông lên tiếng :

- Uyên Thy à ! Anh đã nói rồi, số buồn phiền, giận họ gia đình đi với em đã không còn nữa theo thời gian cũng đã quá dài trôi qua. Vì mọi sự xảy ra trong đời sống đều đã thay đổi hoàn toàn. Ba đứa con Thành Nhi, Thành Hân và Vũ An đã nên người, đã yên bề gia thất. Cháu nội, cháu ngoại ngoan ngoãn đi học, nết na lập phép. Anh thì vẫn khỏe mạnh, đã nghĩ hưu. Cuộc sống của anh đang được các con chu toàn. Phải em, anh chúc mừng em với sự thành đạt trong cuộc sống hiện tại của em và của thành con trai em.

Chị Còn Là Kì Niệm

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng

Chúa Nhật, 07 Tháng 6 Năm 2009 12:24

- Anh Bình ơi, em vui khi nghe anh nói các con đã nên người. Tuy nhiên em rất tiếc vì không thể giúp anh làm được gì để anh vui và yên tâm nuôi con chúng mình. Anh tha lỗi, các con tha lỗi.

- Do hoàn cảnh, chúng ai có thể trách lẫn nhau. Em có thể cho anh biết làm thế nào em biết sống đời này thoả lòng nhà anh mà em sống?

- Bao nhiêu năm em đã tâm nghe ngóng, dò hỏi về anh nhưng không được gì. Nhưng gần đây vài ngày nay thôi, mình thấy buồn vì anh em đến nhà hàng của anh em ăn uống, chúng ta có cảm thấy trên tay mình quyên sách. Trong lúc chuyển trò về nhà, em tò mò xem qua quyển sách này, em thấy có một quyển của anh « Con Đường Phía Trước » đã xuất bản năm 2007 trong đó có hình, tiểu sử, số đời sống và địa chỉ của anh. Em mừng quá, mừng phát run lên anh. Em ngỡ ngỡ đến trong niềm vui này suốt ngày hôm nay khi được biết về anh. Bởi đó em đã dũng cảm mua vé máy bay bay qua Florida ngay để gặp anh và con nhưng vì kẹt nhà hàng mà vì em là không được. Hôm nay sống đời này thoả lòng anh, nhưng nghĩ lại, chỉ vài hôm nữa sinh nhật anh, em sống và chúc mừng anh, cũng như có thể gián tiếp trấn an và chuộc lòng tình cảm sau 34 năm xa anh.

- Anh cảm ơn em. Vâng, hôm nay anh và các con đang mừng sinh nhật anh. Hi vọng các con và các cháu đang ăn uống vui vẻ trong bữa tiệc tại nhà anh.

- Anh có thể cho em nói chuyện với các con, được không anh?

Vì anh nghe câu nói của Mẹ, các con nhao nhao lên :

- Thưa Ba, Ba cho con nói chuyện với Mẹ con đi. nhen Ba.

Ông Bình vội phác tay yêu cầu các con bình tĩnh, rồi ông nói với Uyên Thy :

- Em sống có nhu cầu hỏi và thì giờ để nói chuyện với các con. Chúng nó có thể sống giờ với em qua số đời sống em đang sống anh.

Chị Còn Là Kì Niệm

Tên: Nguyễn Thị Hoàng

Chức vụ: Nhân viên, 07 Tháng 6 Năm 2009 12:24

- Đó là số điện thoại nhà hàng của em. Gọi ngay vài giây, Uyên Thy hỏi :

- Anh Bình ơi ! Anh tha thiết cho em. Sau 34 năm sống nhau, anh gọi về em, anh có mừng và vui không anh ?

- Gọi về thân thì thật là mừng lắm, mà thân yêu là vợ của mình ngày trước đã xa nhau thật là gian dài.

- Sau khi nói chuyện với anh, em sẽ đi mua vé máy bay ngay, và ngày mai em sẽ bay qua Florida thăm anh và các con. Gọi về anh, em nên ghé đi ?

- Tùy em, không ai cấm em nếu em sắp đi công việc.

- Anh và con đón em tại phi trường nhé anh ?

- Vâng. Anh sẽ nói các con.

Uyen Thy gọi : :

- Anh Bình... ơi ! Nguyễn sống duy nhất em hàng mấy chục năm khi gọi về anh, em xin anh và các con cho em gọi về em chung sống với anh để em được chăm sóc anh trong tuổi già. Thế đó, em có thể hỏi chú em số điện thoại, gọi về em mà em đã sống gần thật là gian đã qua. Anh chấp nhận gọi về em không anh Bình ?

Nghe Uyên Thy gọi bày tỏ ý định, nhưng riêng đối với ông thì lâu ông nhớ đã có một khoảng thời gian cho cuộc đời mình có thể không gì thay đổi được, nên ông thì không suy nghĩ :

- Đ t ng t quá, anh ch a th tr l i câu h i c a em. T m gác qua m t bên đ i u em h i anh. Thôi nhé, t m ch m đ t, có gì em ho c anh g i l i sau.

Đ t l i, ông Bình cúp đ i n tho i. Nh ng gì Uyên Thy đã nói, và các con đã nghe cũng đã đ y đ . Gác ng nghe trên máy đ i n tho i, nét m t ông th n nhiên không t l ni m vui ho c n i bu n nào tr c s vi c ông v a g p l i ng i v cũ c a ông th t b t ng . Ông nhìn các con và nói :

- Ba v n bi t trong tâm t các con ít nhi u đ u có suy nghĩ đ n hình nh m t ng i M thân yêu c a mình t lúc các con có trí khôn mà đôi lúc các con có nh c đ n. Nh ng l n y Ba v n th ng ph t l đ không mu n gieo m t n t ng h t h ng, m t mát sâu đ m vào tâm h n trong sáng, thánh thi n c a các con. Không nh ng th Ba đã ph n đ u t ch lòng mình, không màng h nh phúc cá nhân đ không th hi n đ i n thêm bóng dáng đàn bà nào khác trong thiên ch c làm m trong gia đình mình. Nh ng trong cu c s ng đ i th ng v n b tác đ ng b i ngo i c nh, nên hình nh ng i m y v n bi n bi t t o trong lòng m i đ a con m t c m nh n cho thân ph n m côi M mà Th c Nhi con gái c a Ba v a nh c đ n trong l i chúc Ba v a r i. Ba bi t ch ! Trên th c t các con không m côi m , nh ng các con không đ i m phúc có đ c s chăm sóc c a ng i M . B i t đ u t o nên n i b t h nh y ? B i t đ u gia đình tan nát, v ch ng xa nhau, con cái xa m ? Ba nghĩ r ng hôm nay các con đã khôn l n, có ăn h c đã có suy nghĩ và ít nhi u cũng đã tr i qua đ các con có m t k t lu n cho câu tr l i. Gi đây Ba ch mu n nh c các con nh r ng công n sinh thành và công n đ ng đ c c a cha, c a m đ u b ng nhau. R i đây, các con s g p l i ng i M ru t c a mình, ng i M đã mang n ng đ đầu sinh ra các con. V y các con đang có suy nghĩ gì v ng i M c a mình mà b t ng các con v a nghe đ c qua đ i n tho i l n đ u tiên ngày hôm nay ?

Ông Bình đ t l i, lòng ông chùng xu ng trong c m giác u t c. Th i gian h n ba m i năm th t dài, quá kh đen t i c a cu c đ i v n luôn ray r t trong tí m th c : n c m t, nhà tan, gia đình ly tán, xã h i thác lo n....do t đ u ?! Ông đang mu n tí p t c nói nh đ gi i t a mà không đ i nh ng câu tr l i c a các con do ông v a h i :

- M c a các con là Lê Uyên Thy, n giáo s Toán c a tr ng trung h c Duy Tân ngày tr c quê nhà. Trong h n hai m i n giáo s c a tr ng, Uyên Thy là cô giáo tr đ p l ng l y kiêu sa. T p th giáo ch c th i y thân t ng Uyên Thy là hoa khôi c a tr ng. Không nh ng s c n c h ng tr i, b n ch t Uyên Thy th t đa tình lãng m n và r t l ng l . Ba cũng là giáo s c a tr ng và đ i m phúc đã đ c m các con th ng yêu. Sau hai năm yêu nhau ch a k p c i h i, Ba b đ ng viên vào quân tr ng. Sau b n năm th hu n, Ba đ c phân ph i ra đ n v tác chi n. B y gi Ba M m i có th i gian t ch c đám c i. Hai sau, Uyên Thy sinh đôi hai cô con gái c a Ba, Th c Nhi và Th c Hân. Ba ph i nói r ng Th c Nhi, Th c Hân r t gi ng m nh đúc

khuôn c v khuôn m t, vóc dáng, s c nét, ti ng nói, tính tình. Nhìn hai con là Ba đã nhìn th y đ c hình dáng M các con. Đ ng th i Th c Nhi, Th c Hân hai ch em sinh đôi i gi ng nhau nh hai gi t n c, và th ng đ l m l n. Khi hai con lên hai, M con sinh t p Vũ An, qua năm sau thì mi n Nam b gi c c ng ph ng B c c ng chi m. Ba b gi c c ng lừa vào tù v i t i danh chúng gi là “ng y quân”. M con b ch đ m i th i h i kh i ngành giáo ch c. Nhà c a c a Ba M b gi c c ng t ch thu. M con lao đao trong đ i s ng không nhà, không ngh nghi p, không ngu n l i t c b o đ m đ i s ng b n m con trong lúc Ba trong tù. Sau h n hai năm s ng đ u nh nhà nh ng đ ng nghi p quen, b n m con đùm túm v tá túc bên N i quê. Ông bà N i đã già l i nghèo, th ng đau b nh nên cu c s ng gia đình N i th t bi đát th m th ng vô cùng. Ba cũng ch ng hi u b ng cách nào trong th i gian đó M các con giao ba đ a con cho ông bà N i đ theo tên bí th t nh y vi t c ng và đi bi t tăm luôn. Sau tám năm tù tr v , tr c m t Ba c nh s ng c a gia đình ông bà N i và ba đ a con th t thê l ng. Ông N i đau n m li t gi ng nhi u năm. Bà N i s c y u, m t m ch ng làm đ c gì. Th c Nhi, Th c Hân v a 11 tu i, m tong teo, có đi h c nh ng th ng ngh nhà nhi u h n h c, đi b t c, hái rau, mót lúa, ki m c i...dang n ng su t ngày đen thui, b n th u, qu n áo t t i. Hai con còn nh ch ? Còn Vũ An tr n tru ng theo lữ tr ch n trâu su t ngày ch y rong ngoài đ ng. Tr c c nh điêu tàn c a gia đình, Ba ph i đ c s c l n xà làm đ m i công vi c t 4 gi sáng đ n 12 gi đ m đ c u gia đình. Đ p xích lô. Làm phu khuân vác hàng hóa b n xe. Đi xe ba gác ch hàng. Làm b i bàn. Ch y xe đ p th . Bán vé s . Ph th hM i ngày Ba làm t ba đ n b n công vi c liên t c không ng ng tay. B t c vi c gì dù gian nan, n ng nh c Ba không ch i t mi n sao có ti n lo thu c thang ông bà N i, cái ăn cái m c cho gia đình lúc y. Ba đ a con đ c đi h c đ u h n và có t m áo t m qu n lành l n đ m c. Hai năm sau ông N i qua đ i, t p theo là bà N i cũng qua đ i, khi n cho Ba m t th ng b ng và g n nh th t chí trong cu c s ng lúc y.

Đ n nh ng năm k t p nghe ngóng m i ng i r c r ch làm h s HO đi đ nh c Hoa K , Ba qu n víu không bi t làm sao ? H ng ngày chi tiêu ăn m c và m i th c n thi t đã không đ , thì ti n đâu làm h s , ch y ch t đút lót đ có gi y t và nh ng chi phí t i lui ch u ch c nhi u năm ! Có nh ng ng i đàn bà tr đ p, giàu ti n l m b c, đ c thân đã c l n la o b , n n , xin ch p nh n làm v Ba, ch p nh n nuôi đ ng các con, cung c p ti n b c chi tiêu trong gia đình, bao tr n chi phí cho chuy n đi. Nh ng Ba luôn th ng th ng t ch i. Ba không mu n nhìn th y c nh m gh hành h , đay nghi n, ch i m ng con ch ng. X a nay m gh có bao gi yêu quý con ch ng đâu, ho c h đ ng ti n đ b t n t, sai khi n Ba chuy n này chuy n khác làm t i cho h .

Đ có ti n làm h s và chi phí cho chuy n đi, Ba ph i đ n nh ng nhà giàu quen bi t n n h vay ti n, vay vàng. Vay m t đ ng v n, tr b n đ ng l i, làm gi y t cam k t khi sang M gi i v tr .

Nh các con đã nhìn th y vì lúc y các con cũng đã l n trong cu c s ng trên đ t M . Ngày đ u tiên gia đình mình đ t chân xu ng vùng đ t này v i hai bàn tay tr ng, t c vô thân gi a x

ngái. Mät län näa Ba phäi đäc toàn läc phän đäu cho cuäc đäi đäi gia đänh mình đä có đäc nhä ngày hôm nay. Tuy chäa đäy đä toàn vän, nhäng gia đänh cũng không đän näi thua sút. Các con đäc ăn häc thành đät, yên bä gia thät, công ăn viäc làm, nhà cäa đän đänh. Ba nghĩ räng, näu các con có đä cha, đä mä nhä nhäng gia đänh khác thì có lä vän hän. Giä đä län tuäi, Ba an tâm chäp nhän, tä bäng lòng nhäng gì mình đang có trong täm tay, không so sánh, hän thua, hoäc mä đäc gì thêm...chính đó là hänh phúc mà Ba nghĩ räng mình đang có đäc cuäi đäi Ba. Ba chä muän an phän trong tuäi già väi nhäng đäm mê riêng tä nhä các con đã biät bên cänh con cháu thôi. Ba đät khoát không muän väng bän mät đäi u gì khác. Väy mà sau ba mä i bän năm dài, hänh phúc cá nhân cäa Ba đã ngä yên tän sâu thäm tâm hän nhä đänh mänh cuäc đäi đã an bài, bäng nhiên Mä các con läi đät ngät xuät hiän, nào ai ngä ! Nhäng väi Ba, thì chäng còn gì mong đäc näa...!

Ông Bình ngäng nói, thä phäo, lòng cäm thäy nhä nhäm nhä väa trút đäc niềm tâm sä chia xä väi các con. Ông ôm đäa cháu Näi đang đäng väi vänh bên cänh vào lòng vuät ve thì thäm “Cháu có bà Näi räi. Mai mät Vũ Tâm sä đäc bà Näi bäng bä Vũ Tâm đó nhen, cháu thäng bà Näi không ? Bän đäa cháu Ngoäi, län nhät 6 tuäi, nhä nhät 4 tuäi cũng väy chät bên ông Ngoäi. Ông dang räng hai cánh tay ôm gän các cháu âu yäm mäm cäi nhä đang ôm trän khäi hänh phúc cuäi đäi đang có trong täm tay. Bäa tiäc vän tiäp täc ăn uäng vui vä. Thäy cha ngäng nói, Thäc Nhi lên tiäng :

- Thäa Ba, hôm nay chúng con vui läm, väa mäng sinh nhät Ba, väa đät nhiên biät đäc Mä đang có mät täi Hoa Kä và säp đäc gäp mät. Đäi väi chúng con, Ba là ngäng i cha thät tuyät väi, Ba là thän täng sáng chói trong lòng chúng con luôn tôn thä và ghi nhä công än. Ba là bóng mát giäa träi. Ba là đäm täa bên đäi chúng con đó Ba. Ba đã thä hiän trän vän tình phä tä, không nhäng đã hoàn tät thiên chäc ngäng i cha, kä cä thiên chäc ngäng i mä trong hoàn cänh khän đän cäa gia đänh mình thäi đó. Näu không thì giä này chúng con vän là nhäng đäa trä đät nát bän cùng nghèo đói lang thang trong cái xã häi tha hóa cäa chä đä viät cäng ä quê nhà. Đäi väi Mä, chúng con kính träng Mä, biät công än sinh thành cäa Mä, và dù gì đi näa chúng con không thä có läi nào trách cä phê phán Mä. Nhäng gì Mä con đã gây ra đúng, sai trong quá khä chä đäi väi Ba và Ba đä tä cách khen hoäc chê Mä con. Trong niềm vui hôm nay, chúng con mong sao gia đänh mình đoàn tä, trong đó chúng con có cha, có mä song toàn. Läi đäng hä cäa Mä con väa räi, chúng con hy väng Ba nhän läi cho Mä con vui...

Vũ An, con trai ông tiäp läi chä :

- Chä Thäc Nhi cäa con nói đúng ý con đó Ba. Ba nên mäi Mä vä väi Ba säm hôm có nhau trong tuäi già, vui vä con cháu thì còn gì hän. Còn chä Thäc Hän ?

Nghe thơng em trai nhßc nhß, Thßc Hßn nßi :

- Thßa Ba, đßi vßi con, Ba là thßn tßng con kính trßng, nhß nß sußt đßi nhß ý chß Thßc Nhi nßi. Vßi Mß, con kính trßng Mß, nhßng con không chßp nhßn lßi sßng cßa Mß trßc đßy. Con phßn đßi. Còn đßng hß cßa Mß chung sßng bên nhau vßi Ba cußi đßi là do Ba quyßt đßnh con không có ý kißn.

- Ba cảm ßn các ý kißn các con. Đßng thßi, Ba rßt bßng lòng các con vßn còn sß kính trßng đßi vßi Mß. Còn Ba, nhß đß nói, Ba không còn mong ßc gì thêm mà cußi cußc đßi Ba đß chßn kß tß lúc ra tù vißt cßng cho đßn bây giß. Ba khuyßn các con hßy gßi đßi nß thoßi nßi chuyßn vßi Mß, tâm sß vßi Mß nhißu hßn, thân thißt gßn bó hßn trong tình Mß con. Đßi vßi đßa con trai riêng cßa Mß có đßc sau này, các con hßy nhßn nó là em cßa mình, đßng phân bißt đßi xß, vì nó cũng là rußt thßt vßi các con. Càng thêm anh chß em càng vui hßni. Đßng thßi Ba nhß các con chu toàn vißc đßn tißp Mß tßi phi trßng nhß Ba đß hßa vßi Mß và tißp đßi Mß thßt chu đáo tßi nhà các con trong nhßng ngày Mß các con sang đßy. Ba chß có thß đßn thăm Mß tßi nhà các con thôi. Cußi cùng Ba nói rõ các con bißt, gißa Ba và Mß hôm nay chß còn là tình bßn thân tình mà thôi, đß các con còn đß cha, đß mß song toàn, các cháu có đß tình thßng yêu cßa ông bà. Ngußn vui, hßnh phúc lßa đßi cßa Ba Mß có đßc ngày trßc, giß chß còn là kß nißm mßt thßi lßu giß trong tißm thßc mà thôi. Đó là ßc nguyßn cßa Ba.-